

Boekverslag Nederlands Mijn zoon heeft een seksleven en ik lees mijn moeder Roodkapje voor door Renate Dorrestein



Boekverslag door een scholier

6e klas vwo

1331 woorden

14 jaar geleden

★ 6,2

26 keer beoordeeld



Auteur	Renate Dorrestein
Genre	Psychologische roman
Eerste uitgave	2006
Vak	Nederlands

Schrijfster: Renate Dorrestein

1e druk: 13 januari 2006

Uitgeverij: Contact

Illustraties: Peter de Vos

Verteltijd: 303 bladzijdes

Hoofdpersonen

Heleen is de hoofdpersoon van het boek en beschrijft vanuit de ik-persoon (in dagboek vorm) de manier waarop ze omgaat met haar moeder en haar relatie met haar man Peter en haar dochter. Ze is bijna vijftig en in de overgang waar ze veel moeite mee heeft. Haar relatie met Peter loopt niet al te goed en daarbij komt ook nog eens de zorg op haar van haar moeder die een herseninfarct heeft gehad. Door het verhaal heen raakt ze steeds meer overspannen.

Peter is de man van Heleen, ook rond de vijftig en wordt als spontaan en vrolijk omschreven door Heleen. Hij heeft een bloemenkwekerij waar hij samen met Heleen veel tijd in steekt. Omdat zijn huwelijk met Heleen al een tijd niet goed loopt verdenkt hij haar er op een gegeven moment van vreemd te gaan.

Lizzy, 12 jaar, later 13, is de dochter van Heleen en Peter en is, tot teleurstelling van Heleen, meer met dieren bezig dan met mensen. Elk vrije moment is ze te vinden in het asiel om daar zielige honden te verzorgen. Heleen probeert haar wat meer "meisjesachtig" te maken, door haar over te halen nieuwe kleren te kopen en naar de kapper te gaan. Peter vindt dit allemaal maar onzin en is van mening dat Lizzy dit prima zelf kan uitmaken.

Margriet is de moeder van Heleen. De relatie van moeder en dochter is altijd al slecht geweest door een voorval in het verleden; door toedoen van Margriet kwam een hete strijkbout tegen de blote borst van Heleen. Dit heeft ze zichzelf nooit kunnen vergeven en kon daardoor nooit echt naar haar dochter kijken. Ze is een hooghartige vrouw die dol is op het verzamelen van alles wat glimt (in het boek wordt de vergelijking met een Ekster gemaakt) en alles anders wil doen dan andere mensen. Na de herseninfarct van haar moeder is het moeilijk voor Heleen om haar te moeten verzorgen, aangezien Margriet voor haar nooit echt een goede moeder is geweest.

Korte samenvatting

Na haar herseninfarct is de moeder van Heleen volledig op haar dochter aangewezen. Ze zit wel in een revalidatiecentrum, maar toch komt een deel van de zorg op Heleen aan. De altijd zo zelfstandige vrouw kan niet meer op zichzelf wonen en heeft 24-uurs zorg nodig. Hoewel haar spraak- en denkvermogen zijn aangetast weet ze nog precies wat ze wil: "naar de fluit", oftewel naar haar eigen flat. Elke keer wanneer Heleen bij het centrum aan komt zit haar moeder klaar op haar bed met een ingepakte koffer klaar om te gaan. Wanneer ze een telefoonaansluiting heeft wordt het alleen maar erger, want haar moeder belt vanaf dat moment minstens 20 keer per dag om te laten weten dat ze naar de fluit wil.

Behalve het heen en weer rijden tussen haar huis en haar moeder is Heleen ook veel tijd kwijt met het werken in de bloemenkwekerij samen met haar man en hun werknemers. Voor haar huwelijk blijft hierdoor maar weinig tijd over en veel zin om hier energie in te steken heeft ze ook niet, omdat ze in de overgang is. Hoewel ze elke keer van plan is hier iets tegen te doen (een middeltje tegen vaginale droogheid kopen), komt hier steeds niets van.

Ondertussen maakt ze zich ook nog druk om haar zoon, die met zijn fiets naar Australië is vertrokken en haar dochter die zich meer zorgen maakt om dieren dan om mensen. Wanneer ze op de verjaardag van haar dochter denkt dat deze iets voelt voor de baas van het dierenasiel (getrouwd en kinderen) draait ze helemaal door en gooit ze een grote schaal salade naar zijn hoofd. Later overkomt haar hetzelfde maar dan met een enorme vissenkom in de dierenwinkel. Op het moment dat ze het ding pakt en beschreven wordt hoe het ding valt, wordt een tijdssprong gemaakt. Hierin vertelt Heleen dat het schrift waarin ze schrijft bijna vol is en wekt ze de illusie dat ze in een gevangenis of inrichting zit. Maar dan blijkt dat Peter haar als verrassing mee heeft genomen op een luxe cruise, zodat zij al haar zorgen even achter zich kan laten.

Thema

Er zijn een aantal thema's waar Renate Dorrestein gebruik van maakt in dit boek. Een belangrijke is de relatie tussen moeder en dochter. Heleen die nooit een al te goede relatie met haar moeder heeft gehad moet opeens de zorg voor haar op zich nemen. Iets zijn wat haar moeder nooit echt voor haar geweest was. Ze zoekt naar goed verzorgingshuis, maar voelt zich ondertussen schuldig om haar moeder weg te stoppen. Niet alleen de relatie tussen Heleen en Margriet slaat op dit thema, maar ook de relatie tussen Heleen en haar dochter Lizzy, die ze op allerlei manieren probeert te beïnvloeden.

Het tweede belangrijke thema is de problemen voor een vrouw in de overgang. De titel geeft heel mooi het gevoel aan van Heleen weer, ze zit tussen haar kinderen (jeugd) en haar demente moeder in. Ze merkt dat haar lichaam fysiek achteruit gaat en is bang dat haar man haar daardoor niet meer aantrekkelijk vindt en daarom zelfs vreemd gaat.

Ook speelt schuldgevoel een belangrijke rol; hoewel ze de zorg voor haar moeder op zich neemt, heeft ze toch steeds het gevoel tekort te schieten. Ze wil haar moeder ook weer niet in huis nemen, maar aan de andere kant vindt ze dat ze niet zo over haar moeder zou moeten denken.

De gezinssituatie en het gevoel tekort te schieten speelt in veel romans van Renate Dorrestein een belangrijke rol. Zelf heb ik alleen een Hart van Steen van haar gelezen. Als verklaring hiervoor geeft ze de zelfmoord van haar zusje en de stempel die hierdoor op een familie wordt gedrukt.

Andere (minder belangrijke) thema's die ook in het verhaal voorkomen zijn:

- eenzaamheid: na de herseninfarct van Margriet krijgt ze niemand van haar vriendinnen meer op bezoek. Ook had ze hiervoor een schildpad (Bingo), waarmee ze heel veel bezig was

- jaloezie: wanneer Lizzy vertelt dat Storm verkering heeft met een meisje voelt Heleen een soort van jaloezie

- euthanasie: Heleen vindt een zorgverklaring van haar moeder en gaat daarom naar de dokter met de vraag of dat betekent dat bij haar moeder euthanasie kan worden gepleegd. Dit vergroot natuurlijk weer haar schuldgevoel

Perspectief

Mijn zoon... is in dagboekvorm geschreven, hier kom je pas aan het einde echt achter. Het schijnt al eerder in het boek te zijn verteld, maar dat heb ik blijkbaar gemist ... Hierdoor is alles uit de ogen van Heleen geschreven en ook achteraf. Met als gevolg dat je beter begrijpt waarom Heleen langzaam overspannen wordt. Ook voegt dit ironie toe aan het verhaal door de opmerkingen van haar.

Vragen

In dit boek zijn er heel duidelijk een aantal vragen dat het verhaal oproept. Ik heb dit wel eens als opdracht bij leesverslagen zien staan, maar toen begreep ik nooit zo goed wat hier nou precies mee werd bedoeld, maar door de opbouw van Mijn zoon... zijn er gewoon een aantal dingen die je wilt weten.

-Wat is er in het verleden gebeurt tussen Heleen en haar moeder, waardoor hun relatie zo slecht is?

-Gaat Heleen iemand (haar moeder?) doden? In het verhaal komt heel af en toe een toespeling naar een eventuele moord naar voren: "dit was de eerste keer dat ik aan moord ging denken".

-Wie is de liefde van Lizzy?

Witregels

Witregels komen in dit boek erg veel voor en zorgen voor kleine tijdssprongen of overgangen tussen heden en verleden. Dit roept de vragen op die hier bovenstaan, omdat Heleen haar flashbacks steeds niet "afmaakt". Elke keer krijg je steeds iets meer te weten over de gebeurtenissen van toen, maar elke keer springt ze ook weer terug naar het heden.

Tijd

Het verhaal vindt plaats in het verleden, aangezien het in dagboek vorm is. Het grootste gedeelte is chronologisch met hier en daar een flashback. Aan het eind van het boek volgt een hele grote tijdssprong, waarbij Heleen aangeeft dat ze bijna klaar is met het schrijven van haar verhaal en eindelijk alles wat

achter zich gelaten heeft.